

LU LINA: MALÁ ENCYKLOPEDIE BEZPRECEDENTNÍHO STÁTNÍHO TERORISMU

- CZ24 News | 25. května 2021

Mediální prostor zaplnilo rozhořčení z běloruského aktu „bezprecedentního státního terorismu“ spočívajícího v tom, že se na správném místě přinutí přistát správné letadlo a vytáhne se z něj správná osoba. Zajímavé, ale určitě ne bezprecedentní.

Lukašenkovo nedemokratické Bělorusko přece jen s poněkud větším úspěchem okopírovalo recept, který světu před časem představily Obamovy demokratické Spojené státy americké. Recept na to jak klidně vytáhnout nepřítele státu z letadla jak šneka z ulity a přitom zvesela dlabat na veškeré myslitelné právo jak na placatý kámen. Autoritářské Bělorusko rozhodně nepředvedlo nic, co by před ním nepředvedl lídr svobodného světa.

Rozdíl je jen v tom, že Bělorusko do „svobodného světa“ nepatří. A pochopitelně v tom, že se mu to, na rozdíl od zpackaného pokusu USA, povedlo. Proto se Bělorusko, na rozdíl od USA, dopustilo „bezprecedentního státního terorismu, [teroristického útoku na EU](#)“ a proto si náš nejnovější a nejmenší ministr zahraničí *sebevědomé a hrdé* země předvolává běloruského velvyslance, aby mu ostře umyl hlavu mydlinkama.

Řeč je o roce 2013, kdy na pokyn USA čtyři *sebevědomé a hrdé* evropské státy – Portugalsko, Francie, Španělsko a Itálie – zakázaly (rovněž pod průhlednou záminkou) vstup do svého prostoru letadlu bolivijského prezidenta Moralese vracejícímu se z Moskvy. Které proto muselo nuceně, díky nedostatku paliva, přistát ve Vídni. Kde bylo v rozporu s mezinárodním právem prohledáno rakouskými policisty. Tedy jeden bezprecedentní akt státního terorismu za druhým. Důvodem toho všeho byla údajná přítomnost Edwarda Snowdena na jeho palubě.

Kterého USA považovaly a považují za nebezpečného. Protože tím, že informoval svět o masivním

americkém špiclování úplně všech vytáhl na světlo americké špinavé prádlo. Stejně jako Bělorusko považuje za nebezpečného zase nějakého Protaseviče. Protože prý vytahuje na světlo běloruské špinavé prádlo. Najdi pět rozdílů.

Tedy kromě toho, že motivace Snowdena stát se „teroristou“ je celkem jasná a motivace Protaseviče naopak celkem nejasná, toho, že autoritář Lukašenko v lovu na nepřítele státu v letadle uspěl a demokrat Obama nikoliv a pochopitelně toho, že v roce 2013 se všichni tvářili, že se to nestalo a teď se naopak můžou všichni posrat.

Jinak všechno proběhlo stejně či velice podobně: metodou, provedením i cílem. Mimochodem, co mně osobně hodně vrtá hlavou je fakt, že Bělorusko klidně riskovalo mezinárodní grilování kvůli naprosté nule jako je Protasevič. Pokud jenom proto, že prostě Lukašenka tak nějak sral už jen svojí existencí, tak je běloruský prezident ještě větší hňup než se zdálo.

Ale zpátky k meritu věci. Jestli je dnes nucené přistání letadla s nepřítelem státu na palubě za účelem jeho odchycení a umístění do tůrmy za účelem zčernání opravdu aktem „bezprecedentního státního terorismu,“ pak jím jistě bylo totéž i v roce 2013.

Ovšem v roce 2013 se nikdo nerozhořčoval. Nikdo nekřičel o nehoráznosti, vzdušném pirátství a sankcích. Redakce to celé dny nepitvaly s „experty.“ K americko-unijní akci se přistupovalo jaksi věcně, asi jako když se hlásí počasí – *včera pršelo, dneska svítí slunce* – či dokonce až laškovně. Viz Aktuálně.cz a jeho titulek: „[Nevezete Snowdena?](#)“

Ministr zahraničí Schwarzenberg si nepředvolal amerického velvyslance a nesdělil mu ostrý protest *sebevědomé a hrdé země* proti nucenému přistání letadla s kritikem americké vlády na palubě (domněle). Všichni dělali mrtvého brouka.

Odborný termín pro takovéto obdivuhodné počínání zní „dvojí metr“ a v současné euroatlantické civilizaci se jiné měřidlo už v praxi v podstatě ani nepoužívá. Tedy samozřejmě kromě dvojího kilometru, který slouží speciálně k přeměřování činů ruských.

V podobném duchu o události ostatně pohovořila i mluvčí ruské vlády Zacharovová a přidala k tomu rčení „quod licet jovi non licet bovi“ (co je dovoleno bohovi, není dovoleno volovi). Nemám problém napsat, že se s tímto stanoviskem ztotožňuji. A necítím se proto ruským agentem o nic víc než obvykle.

Pokud mám stručně vyjádřit svůj názor na běloruské vzdušné pirátství, tak je mi to asi šumák. Jako je mi šumák běloruská opozice, běloruský režim, Lukašenko i nějaký Protasevič. Máme tady svých starostí víc než dost. A asi bych se úplně nechtěl vsázet, kde momentálně dostává svoboda víc po hřbetě.

Lukašenko je nepochybně buran a do ryzího demokrata má opravdu daleko, ale na druhou stranu s tím Protasevičem ukázal, že má něco jako koule. Jako Obama. Nebát se a prdět na to, co si kdo pomyslí. A koule jsou dneska v evropské politice velkou vzácností. A já mám jistou slabost pro politiky s koulema. Pohlížím na ně o něco shovívavěji.

V západní Evropě je bohužel jako poslední měla baronka Thatcherová. A na našem území asi Karel IV.

Závěrečné poznámky:

1. V podstatě jediný, kdo se v roce 2013 k „únosu“ bolivijského letadla postavil nějak normálněji, bez respektu, servility a v souvislostech, byl k mému velkému překvapení [Respekt](#). Smekám a smutně konstatuji: *Kdeže loňské sněhy jsou*.
2. Původně jsem to ani komentovat nechtěl, protože se přede mnou vyjádřili jiní a [skvěle](#). Ale pak jsem si řekl: *víc hlav, větší randál, v televizi to tutově nebude a opakování je matka moudrosti*. Když může být fantastické jak komentuje dění ve svojí nesvobodné zemi disident Protasevič, je jistě stejně fantastické, když to samé dělá v malém i disident Lu Lina v té svojí.

Autor: Lu Lina

Zdroj: <http://nonserviam.cz>